

หนังสือโยนาห์ (เขียนเพื่อแสดงความรักของพระเจ้าเพื่อทุกชาติ)

โยนาห์เกิดที่เมืองกัทเฮเฟอร์แคว้นกาลิลี ตระกูลเศบูลุน ประเทศอิสราเอล เขารับใช้ในสมัยกษัตริย์เยโรโบอัมที่ 2 (2 พกษ 14:23-25) โยนาห์เป็นบุตรอามิทัย (1:1; 2 พกษ 14:23-25)

หนังสือโยนาห์ได้รับการดูถูกจากคนที่ไม่เชื่อในพระเจ้ามากกว่าเล่มอื่น ๆ ในพระคัมภีร์ แต่เล่มนี้ได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นความจริงมากกว่าเล่มอื่น ๆ ในพระคัมภีร์

พระเยซูได้อ้างถึงเรื่องของโยนาห์ว่าเป็นความจริงในเมื่อพระองค์ทรงเปรียบเทียบเรื่องนี้กับการถูกฝังไว้และการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระองค์เอง (มธ 12:39-41) เพราะเหตุว่าพระเยซูได้เชื่อว่าเรื่องนี้เป็นความจริง คนใด ๆ ที่ปฏิเสธเรื่องนี้ก็เป็นคนชั่ว พระเจ้าแห่งพระคัมภีร์นี้ทรงสามารถช่วยโยนาห์ให้พ้นจากปลาวาฬ และทรงสามารถช่วยพระเยซูให้เป็นขึ้นมาจากความตายได้เช่นกัน

- 1 โยนาห์ต่อต้านคำสั่งของพระเจ้า (พระเจ้าแสดงความอดกลั้นพระทัยของพระองค์) (1)
 - ก พระเจ้าสั่งโยนาห์ให้ไปยังเมืองนีนะเวห์และเทศนา ต่อว่าความชั่วร้ายอันหนักหนาของเมืองนั้น (1:1-2)
 - ข โยนาห์ปฏิเสธและตีตัวเรือให้ไปยังเมืองทารซิช (ประเทศสเปน) (1:3)
 - ค พระเจ้าทำให้พายุเกิดขึ้นในทะเล (1:4)
 - ง บรรดาลูกเรือก็กลัว และอธิษฐานต่อพระต่าง ๆ ของเขา และโยนสินค้าของเรื่อนั้นลงทะเล (1:5)
 - จ ขณะนี้โยนาห์หลับสบายภายในเรือ นายเรือปลุกเขา และขอเขาอธิษฐานต่อพระเจ้าของเขาด้วย (1:5-6)
 - ฉ ด้วยความสิ้นหวังของบรรดาลูกเรือ เขาจับฉลากเพื่อจะทราบว่าจะใครเป็นต้นเหตุแห่งภัยอันนี้ ฉลากตกแก่โยนาห์ (1:7)
 - ช โยนาห์รับผิดชอบและเล่าประวัติส่วนตัว เรื่องชาติกำเนิดของเขา และพระเจ้าที่เขาหนีถือ โยนาห์แนะนำว่าจงโยนเขาลงไปในทะเล (1:8-12)
 - ซ บรรดาลูกเรือปฏิเสธและสู้กับพายุ เมื่อเห็นว่าไม่มีประโยชน์ เขาโยนโยนาห์ลงในทะเล (1:13-15)
 - ฌ ทันใดนั้นทะเลและพายุก็เงียบสงบ บรรดาลูกเรือประหลาดใจ และขอบคุณพระเยโฮวาห์ (1:15-16)
 - ญ โยนาห์ถูกปลาตัวใหญ่กลืน ซึ่งพระเจ้าทรงกำหนด (1:17)
- 2 การอธิษฐานของโยนาห์ (พระเจ้าสำแดงการอภัยโทษ) (2)
 - ก คำอ้อนวอน (2:1-8)
 - 1 ทันใดนั้นโยนาห์เริ่มอธิษฐานเอาจริงเอาจัง (2:1-5)
 - 2 บางคนเชื่อว่าภาษาของโยนาห์ แสดงว่าเขาตายจริง และหลังจากนั้นถูกฟื้นคืนชีพจากพระเจ้า (2:6-7)
 - 3 โยนาห์ละทิ้งบาปของเขา และถวายตัวอีกทีแต่พระเจ้า (2:8-9)
 - ข การอภัยโทษ (2:9-10)
 - 1 เขาจบคำอธิษฐานของเขาด้วยคำสรุปที่จะสรุปทั้งพระคัมภีร์ได้ และเป็นแผนการและพระประสงค์ของพระเจ้า คือ "ความรอดมาจากพระเยโฮวาห์" (2:9)

- 2 เขาถูกสำรวจออกไว้บนแผ่นดินแห้ง (2:10)
- 3 คำเทศนาของโยนาห์ (แสดงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า) (3)
- ก การเตือนของพระเจ้า (3:1-4)
- ข การเปลี่ยนสภาพของนีนะเวห์ (3:5-9)
- ค การกลับพระทัยของพระเจ้า (3:10)
- 1 “พระเจ้ากลับพระทัย--นั่นคือพระเจ้าเปลี่ยนความตั้งใจ” (ปฐมก 6:6; อพย 32:14; 2 ซมอ 24:16)
- 2 “ไม่ลงโทษ--คำนี้ถูกต้องตามภาษาเดิม” (ยนา 1:7-8; อสย 45:7)
- 4 โยนาห์หนีบั้งต่อพระเจ้า (แสดงความสงสารของพระเจ้า) (4)
- ก โยนาห์โคกเศร้างเรื่องการกลับใจของนีนะเวห์ (4:1-3)
- 1 บทนี้พร้อมด้วย 2 ซมอ 11 และ 1 พศด 19 และ ปฐม 9 และ 13 แสดงว่า พระคัมภีร์ไม่ใช่เป็นเล่มที่มนุษย์จะเขียนขึ้นเอง ถ้าเขาสามารถที่จะเขียนได้ ในบทนี้เราเห็นผู้รับใช้ในลักษณะหน้าบั้ง เขาหนีบนเนินข้างนอกนีนะเวห์ และหวังว่าเมืองนั้นจะปฏิเสธพระเมตตาของพระเจ้า และถูกทำลายไป
- 2 เขายอมรับโดยไม่เต็มใจ เรื่องพระคุณ พระเมตตา และคุณงามความดีของพระเจ้า หลังจากนั้น โยนาห์ก็ล้าอริษฐานต่อพระเจ้าด้วยความผิดหวัง (4:3)
- ข การเรียนอยู่ใต้ต้นละหุ่ง (4:4-11)
- 1 โยนาห์ทำเพิงและนั่งอยู่ใต้ร่มด้วยความเคืองใจ (4:4-5)
- 2 โยนาห์ดีใจมากเมื่อเห็นต้นละหุ่งที่พระเจ้าทรงกระทำให้งอกขึ้นเพื่อบังแดด (4:6)
- 3 แต่พระเจ้าทรงกำหนดให้หนอนกินต้นนั้น และต้นนั้นตาย (4:7)
- 4 สุดท้ายพระเจ้าทรงกำหนดลมจากทิศตะวันออกที่ร้อนผากพัดมา และโยนาห์ร้องเรียกพระเจ้าให้ฆ่าตัวเองเสีย (4:8)
- 5 พระเจ้าถามโยนาห์ว่า เขาเสียตายไหม ที่ต้นละหุ่งตาย เขาตอบว่าเสียตายจริงๆ (4:9)
- 6 พระเจ้าทรงต้องการให้โยนาห์เข้าใจถึงพระเมตตาของพระองค์สำหรับมนุษย์ (4:10-11)